

32001R2560

L 344/13

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

28.12.2001

**REGULAMENTUL (CE) NR. 2560/2001 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 19 decembrie 2001
privind plățile transfrontaliere în euro**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 95 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei (1),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social (2),

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene (3),

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat (4),

întrucât:

- (1) Directiva 97/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 ianuarie 1997 privind transferurile transfrontaliere de fonduri (5) a urmărit îmbunătățirea serviciilor de transfer transfrontalier de fonduri și îndeosebi a eficienței acestora. Obiectivul a fost să se permită, în special consumatorilor și întreprinderilor mici și mijlocii, efectuarea de transferuri rapide, sigure și ieftine dintr-o parte a Comunității în alta. Transferurile și plățile transfrontaliere în general sunt încă extrem de scumpe în comparație cu plățile la nivel național. Din constatările unui studiu întreprins de Comisie și difuzat la 20 septembrie 2001 se observă insuficiența informare a consumatorilor sau chiar lipsa de informare a acestora cu privire la costul transferurilor, iar costul mediu al transferurilor transfrontaliere de fonduri s-a schimbat nesemnificativ din 1993, când s-a întreprins un studiu asemănător.
- (2) Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu din 31 ianuarie 2000 privind plățile cu amănuntul pe piața internă, împreună cu Rezoluțiile Parlamentului European din 26 octombrie 2000 privind Comunicarea Comisiei și din 4 iulie 2001 privind mijloacele de asistență acordată agenților economici în trecerea la moneda euro și rapoartele Băncii Centrale Europene din septembrie 1999 și din septembrie 2000 privind îmbunătățirea serviciilor de transferuri transfrontaliere au subliniat fiecare necesitatea imperativă de a aduce îmbunătățiri efective în acest domeniu.

- (3) Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social, Comitetul Regiunilor și Banca Centrală Europeană din 3 aprilie 2001 privind pregătirile pentru introducerea bancnotelor și monedelor euro a anunțat că se va avea în vedere de către Comisie utilizarea tuturor mijloacelor pe care le are la dispoziție și adoptarea măsurilor necesare pentru a asigura apropierea cât mai mare a costului tranzacțiilor transfrontaliere de costul tranzacțiilor naționale, făcând astfel conceptul de zonă euro ca „zonă interioară de plăți” tangibil și transparent pentru cetățenii Europei.

- (4) În comparație cu obiectivul care a fost reafirmat la introducerea monedei euro scriptice, și anume de a obține o structură de tarife dacă nu unitară, cel puțin similară pentru euro, nu s-au înregistrat rezultate semnificative în privința reducerii costului plăților transfrontaliere în comparație cu plățile interne.

- (5) Volumul plăților transfrontaliere crește tot mai mult, pe măsură ce se finalizează piața internă. În acest spațiu fără frontiere, plățile au fost facilitate și mai mult prin introducerea monedei euro.

- (6) Faptul că nivelul tarifelor la plățile transfrontaliere continuă să rămână mai ridicat decât nivelul tarifelor la plățile interne constituie un obstacol în calea comerțului transfrontalier și, prin urmare, împiedică funcționarea corectă a pieței interne. Acest lucru poate, de asemenea, să afecteze încrederea în euro. Așadar, în vederea facilitării funcționării pieței interne, este necesar să se asigure că tarifele la plățile transfrontaliere în euro sunt aceleași cu tarifele la plăți efectuate în euro în interiorul unui stat membru, fapt care va consolida, la rândul său, încrederea în euro.

- (7) La operațiile transfrontaliere de plăți electronice în euro, principiul tarifelor egale ar trebui să se aplice, ținând seama de perioadele de ajustare și de volumul de lucru suplimentar al instituțiilor determinat de trecerea la moneda euro, de la 1 iulie 2002. Pentru a permite realizarea infrastructurii și a condițiilor necesare, ar trebui să se prevadă o perioadă de tranziție la transferurile transfrontaliere, până la 1 iulie 2003.

- (8) În etapa actuală, nu este recomandabilă aplicarea principiului tarifelor unitare la cecurile pe suport de hârtie, deoarece, prin natura lor, acestea nu pot fi procesate la fel de eficient ca și celelalte mijloace de plată, în special plățile electronice. Totuși, principiul tarifelor transparente ar trebui să fie aplicat și cecurilor.

(1) JO C 270 E, 25.9.2001, p. 270.

(2) Aviz prezentat la 10 decembrie 2001 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

(3) JO C 308, 1.11.2001, p. 17.

(4) Avizul Parlamentului European din 15 noiembrie 2001 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial), Poziția comună a Consiliului din 7 decembrie 2001 (JO C 363, 19.12.2001, p. 1) și Decizia Parlamentului European din 13 decembrie 2001.

(5) JO L 43, 14.2.1997, p. 25.

- (9) Pentru a permite clientului să evalueze costul unui transfer transfrontalier, acesta trebuie să fie informat cu privire la tarifele practicate și la orice modificare a acestora. Același lucru este valabil și în cazul în care în plata transfrontalieră în euro este implicată o altă monedă decât euro.
- (10) Prezentul regulament nu afectează posibilitatea instituțiilor de a stabili un tarif global care să acopere diferitele servicii de plăți, cu condiția să nu existe discriminări între plățile transfrontaliere și plățile naționale.
- (11) De asemenea, este important să se prevadă îmbunătățiri în facilitarea execuției plăților transfrontaliere de către instituțiile de plăți. În acest sens, trebuie promovată standardizarea, în special în privința utilizării Numărului Internațional de Cont Bancar (IBAN) ⁽¹⁾ și a Codului de Identificare a Băncii (BIC) ⁽²⁾, necesare în vederea procesării automate a transferurilor transfrontaliere. Se consideră esențială utilizarea cât mai răspândită a acestor coduri. De asemenea, ar trebui eliminate alte măsuri care determină costuri suplimentare, pentru a reduce tarifele percepute de la clienți pentru plățile transfrontaliere.
- (12) Pentru a ușura sarcina instituțiilor care execută plățile transfrontaliere, este necesară eliminarea treptată a obligațiilor privind declarațiile naționale periodice pentru statisticile privind balanțele de plăți.
- (13) Pentru a asigura respectarea prezentului regulament, statele membre ar trebui să se asigure că există proceduri adecvate și eficiente de contestație sau de atac în vederea rezolvării eventualelor dispute dintre emitentul ordinului de plată și instituție sau dintre beneficiarul acestuia și instituția sa utilizându-se, dacă este posibil, procedurile existente.
- (14) Este de dorit ca, până la 1 iulie 2004, Comisia să prezinte un raport privind aplicarea prezentului regulament.
- (15) Ar trebui să se prevadă o procedură care să permită aplicarea prezentului regulament și în cazul plăților transfrontaliere executate în moneda altui stat membru, la decizia acestuia din urmă,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

Prezentul regulament prevede reglementări privind plățile transfrontaliere în euro, pentru a asigura faptul că tarifele aferente

acestor plăți sunt aceleași cu tarifele pentru plățile în euro din interiorul unui stat membru.

Acesta se aplică plăților transfrontaliere în euro în sumă de maxim 50 000 EUR, în interiorul Comunității.

Prezentul regulament nu se aplică plăților transfrontaliere efectuate între instituții, în cont propriu.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) „plăți transfrontaliere” înseamnă:
- (i) „transferuri transfrontaliere”, adică tranzacțiile efectuate la inițiativa unui emitent printr-o instituție sau prin sucursala acesteia dintr-un stat membru, în vederea punerii unei sume de bani la dispoziția unui beneficiar, la o instituție sau la sucursala acesteia dintr-un alt stat membru; emitentul și beneficiarul pot fi una și aceeași persoană;
 - (ii) „tranzacții transfrontaliere de plată electronică”, adică:
 - transferuri transfrontaliere de fonduri, efectuate prin intermediul unui instrument de plată electronică, altul decât cele dispuse și executate de instituții;
 - retrageri transfrontaliere de numerar prin intermediul unui instrument de plată electronică și încărcarea (și descărcarea) unui instrument de bani electronici în dispozitive distribuitoare de bani și bancomate, situate în sediile emitentului sau ale unei instituții abilitate prin contract să accepte instrumentul de plată;
 - (iii) „cecuri transfrontaliere” înseamnă cecurile pe suport de hârtie, definite în Convenția de la Geneva din 19 martie 1931, care stabilește legi unitare cu privire la cecuri, trase asupra unei instituții situate în interiorul Comunității și utilizate pentru operații transfrontaliere în interiorul Comunității;
- (b) „instrument de plată electronică” înseamnă un instrument de plată la distanță și un instrument de bani electronici, care permite posesorului să efectueze una sau mai multe operații de plată electronică;
- (c) „instrument de plată la distanță” înseamnă un instrument care permite posesorului accesul la fondurile deținute în contul său la o instituție, prin care plata poate fi efectuată către un beneficiar și care necesită, în mod normal, un cod personal de identificare și o altă dovadă similară a identității. Instrumentul de plată la distanță include în special carduri de plăți (fie că este vorba de carduri de credit, de debit, de debit amânat sau de carduri reîncărcabile) și carduri care permit efectuarea de operațiuni bancare telefonic sau de la domiciliu. Această definiție nu include transferurile transfrontaliere de fonduri;

⁽¹⁾ Standard ISO nr. 13613.

⁽²⁾ Standard ISO nr. 9362.

- (d) „instrument de bani electronici” înseamnă un instrument de plată reîncărcabil, fie un card cu valoare stocată, fie memoria unui calculator, pe care sunt stocate electronic unități valorice;
- (e) „instituție” înseamnă orice persoană, fizică sau juridică, care execută plăți transfrontaliere ca parte a activității sale;
- (f) „taxe percepute” înseamnă orice taxă percepută de o instituție și care este legată în mod direct de o plată transfrontalieră în euro.

Articolul 3

Taxe pentru operații transfrontaliere de plată electronică și transferuri transfrontaliere

- (1) Începând cu data de 1 iulie 2002, taxele percepute de o instituție pentru operații transfrontaliere de plată electronică în euro în valoare maximă de 12 500 EUR sunt identice taxelor percepute de aceeași instituție pentru plăți corespondente în euro efectuate în interiorul statului membru în care este situată unitatea instituției care execută plata electronică transfrontalieră.
- (2) Începând cu data de 1 iulie 2003, taxele percepute de o instituție pentru transferuri transfrontaliere în euro în valoare maximă de 12 500 EUR sunt identice taxelor percepute de aceeași instituție pentru transferuri corespondente în euro efectuate în interiorul statului membru în care este situată unitatea instituției care execută transferul transfrontalier.
- (3) Începând cu data de 1 ianuarie 2006, suma de 12 500 EUR se ridică la 50 000 EUR.

Articolul 4

Transparența taxelor

- (1) Fiecare instituție pune la dispoziția clienților săi, într-o formă ușor de înțeles, în scris și, după caz, în conformitate cu normele de drept intern, prin mijloace electronice, informații prealabile privind taxele percepute pentru plăți transfrontaliere și pentru plăți efectuate în interiorul statului membru în care este situată instituția.

Statele membre pot prevedea obligația de a face să figureze pe carnetele de cecuri o observație care să avertizeze consumatorii asupra taxelor aferente utilizării transfrontaliere a cecurilor.

- (2) Orice modificare a taxelor este comunicată, în modul indicat la alineatul (1), înaintea datei la care aceasta devine efectivă.
- (3) În cazul în care instituțiile percep taxe pentru efectuarea schimbului valutar din și în euro, acestea trebuie să pună la dispoziția clienților:
- (a) informații prealabile privind toate taxele de schimb pe care intenționează să le perceapă și
- (b) informații specifice privind diferitele taxe de schimb care au fost percepute.

Articolul 5

Măsuri pentru facilitarea transferurilor transfrontaliere

- (1) Instituțiile comunică fiecărui client, după caz, la cerere, Numărul Internațional de Cont Bancar (IBAN) al acestuia, precum și Codul de Identificare a Băncii (BIC) aferent instituției.
- (2) La cerere, clientul comunică instituției care execută transferul numărul IBAN al beneficiarului și codul BIC al instituției beneficiarului. În cazul în care clientul nu comunică aceste informații, instituția poate percepe acestuia taxe suplimentare. În acest caz, instituția trebuie să pună la dispoziția clienților informații privind taxele suplimentare, în conformitate cu articolul 4.
- (3) Începând cu 1 iulie 2003, instituțiile indică pe extrasul de cont al fiecărui client sau în anexa la acesta numărul IBAN al acestuia și codul BIC al instituției.
- (4) Pentru toate facturările transfrontaliere de mărfuri și servicii în Comunitate, un furnizor care acceptă plata prin transfer comunică clienților săi numărul său IBAN și codul BIC al instituției sale.

Articolul 6

Obligațiile statelor membre

- (1) Statele membre elimină de la 1 iulie 2002 toate obligațiile de raportare privind plățile transfrontaliere în sumă de până la 12 500 EUR pentru statisticile privind balanțele de plăți.
- (2) Statele membre elimină de la 1 iulie 2002 toate obligațiile naționale referitoare la informațiile minime care trebuie furnizate cu privire la beneficiar și care împiedică automatizarea executării plății.

Articolul 7

Respectarea prezentului regulament

Respectarea prezentului regulament este asigurată prin sancțiuni eficiente, proporționale și de descurajare.

Articolul 8

Clauza de revizuire

Până la 1 iulie 2004, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentului regulament, în special cu privire la:

- modificările survenite în infrastructurile sistemului de plăți transfrontaliere;
- oportunitatea îmbunătățirii serviciilor către consumatori prin consolidarea condițiilor concurenței în prestarea serviciilor de plată transfrontalieră;

- efectele aplicării prezentului regulament asupra taxelor percepute pentru plăți efectuate în interiorul unui stat membru;
- oportunitatea creșterii sumei prevăzute la articolul 6 alineatul (1) la 50 000 EUR de la 1 ianuarie 2006, luând în considerare eventualele consecințe pentru întreprinderi.

Acest raport este însoțit, după caz, de propuneri de modificare.

Articolul 9

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la publicarea în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Prezentul regulament se aplică și în cazul plăților transfrontaliere efectuate în moneda unui alt stat membru, dacă acesta din urmă notifică Comisiei decizia sa de a extinde aplicarea regulamentului la moneda sa. Notificarea este publicată în Jurnalul Oficial de către Comisie. Extinderea intră în vigoare în a paisprezecea zi de la publicarea sa.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 19 decembrie 2001.

Pentru Parlamentul European

Președintele

N. FONTAINE

Pentru Consiliu

Președintele

A. NEYTS-UYTTEBROECK
